

Griffiennr. :
 Not.nr. : GE 64.14.2778/03

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 25 SEPTEMBER 2007

*tegen alle
 Hoger Beroep op 27 september 2007 door
 beschikkingen.
 Hoger Beroep op 27 september 2007 door het Ok. tegen de 1e bekl.*

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **21ste kamer**,
 rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis
 uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen

1. _____, zaakvoerder, geboren te _____,
 op _____, wonende te _____
 thans zonder gekende woonst
2. _____ met maatschappelijke zetel te _____,
 met ondernemingsnummer _____ en
 ingeschreven in het Handelsregister onder nummer _____.
3. _____ met maatschappelijke zetel te _____,
 met ondernemingsnummer _____ en ingeschreven in
 het Handelsregister onder nummer _____.
4. _____, bediende, geboren te _____ op _____,
 wonende te _____.
5. _____, landbouwer, geboren te _____ op _____,
 wonende te _____.
6. _____, metselaar, geboren te _____ op _____,
 wonende te _____.

VERDACHT VAN :

- I. I. Referte I - OK I - Not. 64.14.2778/03-SW2

De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde :

* HB die ook 2° blad.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art 66 van het Strafwetboek

A. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56- 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S. 29.04.1994), spijs het verbod, afvalstoffen - zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen - achtergelaten of verwijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

terzake het storten van steenpuin en kiezelstenen als ondergrond in een strook van D 70cm, L 72cm en B 3m

Te _____ in een periode tussen 14.04.2003 tot 07.06.2005, zijnde de dag uitvaardiging bevel tot dagvaarding

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-5°b), 146-1° en 9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij art 99 § 1-5° b) bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te ten kadaster gekend onder

	in eigendom toebehorende aan		hoger vermeld wat	
	betreft en aan		geboren te	
	op	wonende	te	geboren te
aan	op	wonende te		en
betreft	wonende te		geboren te	op
			wat perceel	

een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aanlegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, terzake een grond van 72m lang en 5,5m breed

te _____ op een tijdstip tussen 14.04.2003 en 29.09.2003 (st. 16. – OK 1)

met de omstandigheid dat, wat de eerste en de tweede verdachte (patrimonium-/ immobiliënbeheerder / vennootschap) en de derde, de vierde en de vijfde verdachte (als aannemers) betreft, het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten,

HOGER BEROEP op 05/10/07 door _____
HOGER BEROEP op 05/10/07 door _____
HOGER BEROEP op 05/10/07 door _____
HOGER BEROEP op 05/10/07 door _____

1° beklagende / tegen alle beschikkingen
 2° beklagde /
 1° beklagende / tegen alle beschikkingen
 2° beklagde /

1° beklagende / tegen alle beschikkingen
 2° beklagde /

1° beklagende / tegen alle beschikkingen
 2° beklagde /

verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep

II. Referte II - OK II – Not. 66.14.2792/03-SW2

C.Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9de lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

op het terrein, gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan

hoger vermeld

De eerste, de tweede en de zesde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art 66 van het Strafwetboek

-afbraak en heropbouw gebouw A	thans dienstdoende als
herberg	
-afbraak en heropbouw gebouw C	thans lokaal vrije radio
-afbraak en heropbouw gebouw B (	thans toiletten
-herinrichting gebouw D	waarbij de grootte werd verkleind

te in de periode tussen 01.04.2003 en 28.12.2003 (OK II – st.19)

met de omstandigheid dat wat de eerste en de tweede verdachte (als patrimonium -, immobiëlen beheerder / vennootschap) en de zesde verdachte (als aannemer) het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring

Wat de tweede betreft

van een bedrag van € 23.450, zijnde de huurprijs van het legaal laten parkeren van voertuigen op een ander terrein

Wat de derde betreft

van een bedrag van € 10.000, zijnde de netto-opbrengst voor het aanleggen van de parking

Wat de zesde betreft

van een bedrag van € 300.000 zijnde (forfaitair geraamd wegens de weigering de facturen voor te leggen) de netto-opbrengst van de werken vermeld onder referte II.

zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag)

WAT DE PROCEDURE BETREFT

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 6 september 2005.

De dagvaardingen werd regelmatig betekend.

De dagvaarding om te verschijnen op de zitting van 6 september 2005 van de 21ste kamer van de Correctionele rechtbank werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 22 juni 2005. Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheeken. De kadastrale omschrijving dient evenwel aangevuld te worden zoals in het dispositief bepaald. De strafvordering is ontvankelijk (art. 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, hierna DORO).

deelde mee dat het vergunningenregister in opmaak is zodat de dagvaarding niet in het gemeentelijke vergunningenregister kon worden ingeschreven. Deze inschrijving is niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

3. Bij tussenvonnissen van 6 september 2005 werden met toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering aangesteld als lasthebber ad hoc:

*mr. _____ om _____ wat betreft de strafvordering te vertegenwoordigen;

*mr. _____ om de _____ wat betreft de strafvordering te vertegenwoordigen.

4. Op de openbare terechtzitting van 15 mei 2007 werd de behandeling van de zaak in haar geheel hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel.

Op de openbare terechtzitting van 26 juni 2007 aanhoorde de rechtbank:

–de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;

–de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bivaestaan door meester _____ in plaats van meester _____ beiden advocaat te

–de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door de lasthebber ad hoc, meester _____ advocaat te

–de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door de lasthebber ad hoc, meester _____ advocaat te _____ die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

–de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bivaestaan door meester _____ advocaat te _____ die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

–de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door meester _____ advocaat te _____ die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

–de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bivaestaan door meester _____ advocaat te _____ die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

–het ongunstig advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED**De feiten en hun kwalificatie****Aanleg van een parking** (tenlasteleggingen A en B)

5. Op 26 mei 2003 wordt proces-verbaal opgesteld. Het proces-verbaal wordt opgesteld naar aanleiding van de vaststelling door de politie op 14 april 2003 omstreeks 19.00 uur dat langs de de firma een strook grond aan het uitgraven is en aan het vullen met sloopafval (OK I, st. 2).

De werken worden uitgevoerd op de kadastrale percelen nr.

Meer bepaald werd een perceel braakliggend land langs de uitgraven over een lengte van 72 meter (en niet 72 cm, zoals vermeld in de dagvaarding onder tenlastelegging A; de dagvaarding dient op dit punt te worden verbeterd), 3 meter breed en ongeveer 70 cm diep. Hierin werd sloopafval gestort dat afkomstig was van de afbraak van een bijgebouw op het perceel Het sloopafval werd niet gebroken. Op het bouwafval werd een laag kiezelstenen aangebracht.

Vervolgens werd het perceel over een bijkomende breedte van 2 meter geëffend en met gras bezaaid zodat daardoor een parking ontstond van 72 meter lang en ruim 5 meter breed. De rest van het perceel werd ingezaaid met landbouwgewassen.

Het perceel waarvan een deel werd uitgraven, behoort toe aan de waarvan afgevaardigd bestuurder is.

De 3 meter brede strook grond die werd afgegraven en opgevuld, behoort voor de helft van de breedte nog tot het openbaar domein. De openbare weg is 3 meter breed maar de breedte van het openbaar domein is in totaal 5,70 meter. De werken werden aldus deels op het openbaar domein uitgevoerd.

In zijn conclusie betwist met verwijzing naar de stukken genummerd de breedte van de opgevulde sleuf. Dat fotomateriaal brengt echter de vaststellingen van de politie, op het ogenblik van de uitvoering van de werken en zoals neergelegd in foto's (in het bijzonder OK I, st. 8, 12 en 13-14 en 20-21), niet in het gedrang.

De politie stelde vast dat de werken werden uitgevoerd door de firma Het werd daars nadien door werknemers op het terrein bevestigd. Ook bevestigde dit maar wenste niet dat dit in zijn verhoor werd opgenomen. Hij was de opdrachtgever en daar moest het bij blijven (OK I, st. 3).

Wanneer de politie op 16 april 2003 van een eerste verklaring wil afnemen, weigert dat. Hij is verbaal agressief en zegt dat de politie zich beter met andere zaken zou bezighouden. Alles zou zijn gedaan met toestemming van wat echter niet correct is (zie verklaring van het diensthoofd van de technische dienst van OK I, st. 6). legt wel op 28 april 2003 een verklaring af die erop neerkomt dat hij niets onwettigs heeft gedaan en met goede bedoelingen een deel van de openbare weg heeft verhard. De weg van 2 meter breed (eigenlijk 3 meter) is volgens hem te smal om met twee voertuigen te kruisen (OK I, st. 5).

Het staat echter vast dat het de bedoeling van is in één van de gebouwen die hij aan het (her-)bouwen is, een vrije radio onder te brengen en in één van de andere gebouwen een café. Om de bezoekers niet te laten parkeren op zijn terrein, heeft hij een parking langs de weg aangelegd. Latere vaststellingen (OK I, st. 21 e.v.) bevestigen dat. Uit latere vaststellingen is ook gebleken dat door de aanwezigheid van voertuigen op de parking het kruisen op de weg juist moeilijker werd (OK I, st. 21).

werd op 7 juli 2003 verhoord. Zij verklaarde dat niet zij maar bij de werken aanwezig was. had de opdracht gegeven het sloopafval in de grond te brengen; het sloopafval werd oppervlakkig ingewerkt, tot een diepte van ongeveer een halve meter. Zij hadden hem erop gewezen dat zoiets niet kon maar hij eiste dat het toch zou gebeuren. Zo niet zou hij hen niet betalen (OK I, st. 19).

Afbraak, heropbouwen en verbouwen van vier gebouwen (tenlastelegging C)

6. Op een naburig perceel in worden bouwwerken uitgevoerd waarvoor de politie op 27 mei 2003 proces-verbaal opstelt (OK II).

Het perceel is kadastraal bekend als en is eigendom van

Het is gelegen in agrarisch gebied.

Voor het perceel werd een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd maar de vergunning werd nog niet toegekend. De werken werden dus aangevat zonder voorafgaande vergunning. (De aanvraag wordt nadien geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van bij beslissing van 1 september 2003).

Bovendien blijkt dat de werken die worden uitgevoerd, niet stroken met het ingediende plan.

De vergunningsaanvraag omvat het verbouwen van een woning (op het plan aangeduid als "gebouw A", zie ook OK II, st. 10) en het restaureren van een gebouw door het volledig afbreken en het terugplaatsen ervan op de oorspronkelijke plaats en met dezelfde afmetingen (op het plan aangeduid als "gebouw B").

Er wordt evenwel vastgesteld dat een derde gebouw (gebouw C) volledig werd afgebroken en terug wordt opgebouwd, weliswaar met dezelfde afmetingen.

In zijn verklaring ontkent [ ] dat dit gebouw C dienst zal doen als lokaal voor een vrije radio. Het was een koeienstal en zal nadien opnieuw als koeienstal en schuur dienen. Volgens hem gaat het eenvoudig over niet-vergunningsplichtige instandhoudingswerken. Het gebouw diende te worden afgebroken omdat het te bouwvallig was.

7. Op 28 december 2003 gaat de politie de toestand ter plaatse na.

Het "gebouw A" wordt als café gebruikt. Het wordt bevestigd door de uitbater van het café ([ ] OK II, st. 57) maar [ ] ontkent dat tegen alle evidentie in. Volgens hem staat het gebouw leeg en wordt het sporadisch gebruikt voor vergaderingen (OK II, st. 54).

Het "gebouw C" wordt door de lokale radio " [ ] gebruikt. De voorzitter van [ ] bevestigt dit (verklaring van [ ] OK II, st. 58; zie ook st. 64). Opnieuw tegen alle evidentie in ontkent [ ] dat het gebouw wordt gebruikt. Het gebouw staat volgens hem leeg en zal worden gebruikt als schuur of stal.

Het "gebouw B" zou volgens de verklaring van de aannemer, [ ] bij het uitvoeren van snoeiwerken vernield geworden zijn (OK II, st. 55). Het werd volledig afgebroken en opnieuw heropgebouwd. In het gebouw zijn er toiletten ondergebracht voor de bezoekers van het café en de lokale radio.

Aan een vierde gebouw, genoemd "gebouw D" op het plan, worden nog werken uitgevoerd. De topgevel en zijmuur werden hersteld. De grootte ervan werd verkleind.

8. De aannemer, [ ] verklaarde dat hij niet heeft nagegaan of er een vergunning was. [ ] verzekerde hem dat er een vergunning was verleend. Hij voerde de werken uit zonder plannen, in overleg met [ ]

Op de vraag van de politie naar voorlegging van de facturen, ging [ ] niet in (OK II, st. 19, 55).

9. Op 11 augustus 2004 diende de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het parket van de procureur des konings een herstellvordering in strekkend tot het herstel in de oorspronkelijke toestand, zowel wat betreft elk van de vier gebouwen als wat betreft de aangelegde parking (OK II, st. 89).

10. Op 29 augustus 2005 werden twee aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning ingediend.

De ene aanvraag werd ingediend door _____ en heeft als voorwerp het "regulariseren verbouwen woning tot eengezinswoning en bijgebouw". De woning betreft "gebouw A" zoals aangeduid in het proces-verbaal en op het plan. Het bijgebouw is de vroegere bakkersoven (of "overnuur"), aangeduid in het proces-verbaal en op het plan als "gebouw D".

De andere aanvraag werd ingediend door _____ en heeft als voorwerp het "regulariseren herbouwd bijgebouw". Dit gebouw betreft "gebouw C" zoals aangeduid in het proces-verbaal en op het plan.

Voor "gebouw B", dat dienst doet als toilet, werd aldus geen regularisatievergunning ingediend.

11. Op 9 mei 2006 werd door het college van burgemeester en schepenen van _____ op 9 mei 2006 aan _____ een regularisatievergunning afgeleverd voor het verbouwen van een woning ("gebouw A") tot ééngezinswoning en bijgebouw ("gebouw D") onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de hoeve alleen bestemd kan worden tot ééngezinswoning (brief van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van 30 oktober 2006).

Op 11 juni 2007 werd vastgesteld dat de toog in de woning volledig werd verwijderd zodat dit gebouw thans conform is met de stedenbouwkundige vergunning van 9 mei 2006 (brief van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van 19 juni 2007).

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur komt aldus tot het besluit dat de herstellvordering voor de gebouwen A (woning) en D ("ovenbuur") verval.

Voor het "gebouw C" werd, op beroep door de gemachtigde ambtenaar tegen de vergunningsbeslissing van de Bestendige Deputatie van 11 mei 2006, de vergunning geweigerd bij ministerieel besluit van 17 april 2007.

Voor dat gebouw, dat niet kan worden vergund, handhaaft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering (brief van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van 19 juni 2007).

Ook voor het "gebouw B" en voor de verharding langs de openbare weg handhaaft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstelvordering (brief van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van 19 juni 2007).

Bespreking

Ten aanzien van

12. De beklaagde betwist de hem ten laste gelegde feiten niet. Hij betwist wel de verzwarende omstandigheid bedoeld in de tenlasteleggingen B en C.

Volgens de gecoördineerde statuten van (kaft "vennootschapsdossier" p. 40) heeft de vennootschap o.a. "*immobiliënactiviteit*" tot doel, omschreven als "*alle verhandelingen en verrichtingen van onroerende en roerende goederen, de aanbouw, verbouwing, het ruilen, huren en verhuren ervan, syndicus; alle handels- en financiële verrichtingen die hiermee verband houden, o.a. het lenen en ontlenen van kapitalen, het financieren van ondernemingen van private personen of vennootschappen, borgen geven en ontvangen, in één woord alles wat direct of indirect in verband staat met de gewone activiteiten van een immobiliën en financiële vennootschap*".

Het feit dat eigenaar is van diverse percelen grond, weiland en bouwland (minstens in zie het uittreksel uit de kadastrale legger op naam van en de bouwactiviteiten waarop deze strafzaak betrekking heeft, kunnen slechts kaderen in de immobiliënactiviteit van zoals hierboven geciteerd.

is, in eigen naam, bestuurder én afgevaardigd bestuurder van deze vennootschap (kaft "vennootschapsdossier" p. 33, 34 e.v. en 37).

De verzwarende omstandigheid bedoeld in de tenlasteleggingen B en C is aldus eveneens naar voldoening van recht bewezen.

13. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is aldus gebleken dat de tenlasteleggingen A, B en C, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de eerste beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

Ten aanzien van

14. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen A, B en C, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de tweede beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

Ten aanzien van

15. De beklagde vraagt in hoofdorde de vrijspraak. De beklagde wijst in het bijzonder erop dat de vennootschap, in de persoon van haar enige statutaire zaakvoerder ten tijde van de feiten, namelijk niet werd verhoord.

De omstandigheid dat de vennootschap, in de persoon van haar zaakvoerder, tijdens het opsporingsonderzoek niet werd verhoord, maakt als zodanig geen schending van het recht van verdediging uit.

De politie heeft de vennootschap willen verhoren en werd te woord gestaan door in het proces-verbaal omschreven als "zaakvoerder" (OK I, st. 18). Tijdens het verhoor heeft geen voorbehoud geformuleerd wat betreft de vertegenwoordiging van de vennootschap. Uit het op de zitting van 26 juni 2007 neergelegde stuk blijkt weliswaar dat slechts tot bijkomend statutair zaakvoerder werd aangesteld op 3 februari 2004. Dit sluit echter niet uit dat zij ook al voordien, minstens voor wat betreft het afleggen van een verklaring, de vennootschap in feite vertegenwoordigde.

De vennootschap was in elk geval op de hoogte van het opsporingsonderzoek door het verhoor van en de vennootschap heeft zich tijdens de behandeling van de zaak voor de rechtbank kunnen verdedigen.

16. Het staat vast dat werken heeft uitgevoerd in opdracht van de eerste en tweede beklagde.

Het wordt niet betwist dat in elk geval de sleuf groef, het terrein effende en de laag kiezelstenen aanbracht (zie de conclusie voor p. 3).

betwist wel de sleuf zelf met steenpuin te hebben gevuld.

De factuur met betrekking tot de uitgevoerde werken werd ter zitting van 26 juni 2007 neergelegd. Het betwiste deel van de uitgevoerde werken (namelijk onder "kantstrook") wordt omschreven als volgt:

*"afgraven en vervoer van teeltaarde
nivelleren teeltaarde
frezen
nivelleren steenpuin
leveren van gravier
nivelleren + vastrijden gravier".*

Ter zitting werd beklemtoond dat de post "stortkosten gemengd bouwafval" (onder "opkuis omgeving") betrekking heeft op de oorspronkelijke opdracht op de werf in en dus geen verband houdt met de betwiste storting van steenpuin in de sleuf. De rechtbank neemt dit aan maar dit staat aan de volgende vaststellingen niet in de weg.

De rechtbank merkt op dat het aanvankelijk proces-verbaal aanvangt met de duidelijke vermelding: *"Tijdens onze interventiedienst zien wij op 14/04/03 in de vooravond dat de firma uit een strook grond aan het uitgraven is en aan het vullen met sloopafval"* (OK I, st. 2). Het werd aan de politie bevestigd door andere werknemers en door zelf, die dit echter niet in zijn verhoor vermeld wou zien (OK I, st. 3). heeft die houding verder aangehouden: ook op de zitting van 26 juni 2007 kon hij niet met zekerheid zeggen wie de sleuf had gevuld.

Het is bovendien ongeloofwaardig dat zelf het bouwafval in de sleuf zou hebben aangebracht, zoals hij verklaarde (OK I, st. 5).

Aan de politie verklaarde dat de de werken uitvoerde en in opdracht van het sloopafval in de grond bracht. Ter zitting verduidelijkte dat zij niet precies op de hoogte was van de uitgevoerde werken, dat zij de verklaring had afgelegd op basis van wat zij daarover had vernomen en dat zij aan de politie had gezegd dat voor precieze details die de werken uitvoerde, diende te worden ondervraagd.

Haar verklaring strookt echter met de overige gegevens van het dossier zodat de rechtbank geen geloof hecht aan de aangevoerde onjuistheden in haar verhoor.

Overigens. zelfs wanneer de werken van zich zouden hebben beperkt tot het graven van de sleuf en het vervolgens nivelleren van de strook, zou het (mede-)daderschap van de beklaagde even goed vaststaan aangezien deze werken onmisbare hulp uitmaakten voor respectievelijk het achterlaten van het steenpuin en het aanleggen van de parking en het uitgesloten is dat niet op de hoogte was van de werkelijke bedoeling van die immers ook ten aanzien van de politie, weliswaar slechts officieus, geen geheim van zijn werkelijke bedoelingen maakte.

17. Ook de verzwarende omstandigheid is bewezen. Het maatschappelijk doel van bestaat immers in, onder andere (zie statuten goedgekeurd bij buitengewone algemene vergadering van 29 september 1986), *"aanneming en uitvoering van alle grondwerken en bouwwerken (...) Slopingswerken en opkuiswerken. Plaatsen van afsluitingen, omheiningen"*.

18. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is aldus gebleken dat de tenlasteleggingen A en B, zoals hierboven omschreven ten aanzien van de derde beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

Ten aanzien van

19. voert aan dat zij ten tijde van de uitvoering van de werken geen zaakvoerder was, dat de betwiste werken niet in de oorspronkelijke opdracht besloten waren en dat zij op dat ogenblik niet op de hoogte was van de uitgevoerde werken.

Uit het vennootschapsdossier blijkt dat ten tijde van de uitvoering van de werken geen zaakvoerder van de vennootschap was.

Evenmin blijkt uit het strafdossier dat de beklaagde op één van de wijzen van strafbare deelneming van art. 66 Strafwetboek heeft meegewerkt aan het tot stand komen van de haar ten laste gelegde misdrijven. Minstens bestaat hierover twijfel die de beklaagde ten goede moet komen.

Aan de vierde beklaagde moet ontslag van rechtsvervolging worden verleend.

Ten aanzien van

20. De beklaagde voert aan dat zijn aandeel in de werken zich beperkte tot het maken van een sleuf, het bedekken van de opgevulde sleuf (die werd opgevuld met steenpuin, wat hij echter zelf niet zou hebben gedaan) met kiezelstenen en het nivelleren van het terrein.

Zoals hierboven uiteengezet met betrekking tot is de rechtbank van oordeel dat uit de overeenstemmende gegevens van het strafdossier is komen vast te staan dat ook hij het steenpuin in de sleuf stortte.

Minstens staat het (mede-)daderschap van de beklaagde vast op grond van zijn onmisbare hulp bij het storten van het steenpuin en het aanleggen van de parking. Het steenpuin kon niet worden gestort zonder het graven van de sleuf en het graven van de sleuf kon geen enkel nut hebben indien het niet met materiaal werd gevuld. Tenslotte dekte de beklaagde de opgevulde sleuf met kiezelstenen op. Ook op die wijze verleende hij onmisbare hulp bij het achterlaten van het steenpuin aangezien onder achterlaten van afval niet alleen wordt bedoeld het storten als zodanig maar ook het laten voortduren van de ontstane toestand na het storten (Cass. 22 februari 2005, *T.M.R.* 2005, 195). De rechtbank acht het bovendien uitgesloten dat niet op de hoogte was van de werkelijke bedoeling van die immers ook ten aanzien van de politie, weliswaar slechts officieus, geen geheim van zijn werkelijke bedoelingen maakte.

21. De beklaagde betwist met enig opzet te hebben gehandeld. Het algemeen opzet dat voor de vaststelling van de ten laste gelegde misdrijven vereist is, is aanwezig wanneer de dader weet dat hij het door de wet strafbaar gestelde feit pleegt ("wetens") en dat hij het wil plegen ("willens"). Een bijzondere geestesgesteldheid of een verdere beweegreden moet daarbij niet worden aangetoond (C. Van den Wyngaert,

Strafrecht, strafprocesrecht en internationaal strafrecht in hoofdlijnen, Antwerpen, Maklu, 2003, 265).

voerde de hem opgedragen werken uit en wilde deze werken, waarvan hij de draagwijdte kende, uitvoeren. Het loutere feit dat de opdracht kreeg van die hem bevestigde dat alles in orde was, sluit geenszins de aanwezigheid van het opzet uit.

22. De beklaagde betwist de verzwarende omstandigheid van art. 146, tweede lid, DORO. Hij voert aan dat hij, als zelfstandig helper, alleen kraanwerken uitvoerde.

De in art. 146, tweede lid, DORO bedoelde verzwarende omstandigheid heeft betrekking op personen die in de uitoefening van hun beroep onder andere "*bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen*".

Het aanleggen van een parking is, ongeacht het feit dat dit sinds de inwerkingtreding van DORO ook afzonderlijk als vergunningsplichtige handeling in art. 99, § 1, 5°, onder b) is opgenomen, ook als bouwwerk te aanzien (zie Cass. 27 juni 2000, A.R. en Cass. 8 april 2003, A.R. Art. 99, §1, tweede lid verduidelijkt immers dat onder "bouwen en plaats van vaste inrichtingen" zoals bedoeld in art. 99, §1, 1°, ook wordt verstaan "*het aanbrengen van verhardingen*".

De kraanwerken die de beklaagde uitvoerde, vallen aldus binnen het bereik van de verzwarende omstandigheid

23. De beklaagde voert ten slotte aan dat hij zich kan beroepen op de strafuitsluitende verschoningsgrond bedoeld in art. 5, tweede lid, Sw.

De beklaagde heeft echter de hem ten laste gelegde misdrijven willens en wetens gepleegd zodat hij samen met de rechtspersoon kan worden veroordeeld.

24. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is aldus gebleken dat de tenlasteleggingen A en B, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de vijfde beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn en dat hij ervoor kan worden gestraft.

Ten aanzien van

25. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlastelegging C, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de zesde beklaagde naar voldoening van recht bewezen is.

Straftoemeting

Ten aanzien van

26. De tenlasteleggingen A, B en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De zwaarste straf is deze voor de tenlastelegging A, nl. een gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en een geldboete van 100 tot 10.000.000 EUR of één van die straffen alleen.

27. De beklaagde liet niet alleen bouwwerken uitvoeren zonder voorafgaande vergunning. Bovendien stemden de uitgevoerde werken niet overeen met de aanvraag die hij kort vóór aanvang van de werken indiende. Het was van in het begin zijn bedoeling de gebouwen te bestemmen als café en als lokaal voor vrije radio. Om die reden liet hij een parking aanleggen, zelfs deels op het openbaar domein. Dit plan was de drijfveer van zijn handelen. Dat hij bij het heropbouwen of verbouwen de inplanting, het volume en het architecturaal voorkomen van de gebouwen zou hebben gerespecteerd, is bijzaak. De functiewijzigingen (waarvoor de beklaagde niet wordt vervolgd) en de verbouwingen strookten niet met de stedenbouwkundige voorschriften en de beklaagde was zich daarvan duidelijk bewust. Hij stelde zich boven de wet en speculeerde erop dat de werken, eenmaal uitgevoerd, zouden kunnen behouden blijven. Dat de onvergunde functiewijziging van woning naar horecazaak uiteindelijk werd beëindigd, is het gevolg van het overheidsoptreden en kan door de beklaagde bezwaarlijk als verdienste worden aangevoerd.

Door het storten van steenpuin in de sleuf bespaarde de beklaagde bovendien de kosten van legale verwijdering van het steenpuin.

De beklaagde stelde zich meermaals arrogant op tegenover de politie. De beklaagde kan blijkbaar niet aanvaarden dat stedenbouwkundige voorschriften de verwezenlijking van zijn plannen doorkruisen.

Niettegenstaande de beklaagde voordien nog niet voor soortgelijke misdrijven werd veroordeeld, dient hem om de hierboven vermelde redenen de hierna bepaalde, effectieve geldboete te worden opgelegd.

28. De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimen werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met vijfenveertig opdecimen moet worden verhoogd.

Ten aanzien van

29. De tenlasteleggingen A, B en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De zwaarste straf is deze voor de tenlastelegging A, namelijk, rekening houdende met art. 41 *bis* Strafwetboek, een geldboete van 500 EUR tot 20.000.000 EUR.

30. Ten aanzien van deze beklaagde gelden soortgelijke overwegingen als ten aanzien van

De vennootschap beoogde uitsluitend een maximalisering van haar eigen financiële belangen. Zij plaatste die belangen boven het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening.

Niettegenstaande het blanco-strafregister, dient om de hierboven vermelde redenen en eveneens rekening houdende met het nagestreefde financiële voordeel, de hierna bepaalde, effectieve geldboete te worden opgelegd.

31. Het openbaar ministerie vordert eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 23.450 EUR.

Volgens de dagvaarding wordt dit bedrag gevorderd als huurprijs voor het legaal laten parkeren van voertuigen op de ander terrein.

Uit de kافت rechtspleging blijkt dat dit bedrag in werkelijkheid gevorderd wordt voor:

-de huurprijs voor het legaal laten parkeren van voertuigen op een ander terrein, forfaitair bepaald op 250 EUR vanaf 1 oktober 2003 tot 1 mei 2005 (19 maanden), in totaal 4.750 EUR;

-de vergoedingen voor het ter beschikking stellen aan de vrije radio tegen 400 EUR per maand van 1 december 2003 tot 1 mei 2005 (17 maanden), in totaal 6.800 EUR;

-de verhuring van het café, forfaitair geraamd op 700 EUR per maand van 1 december 2003 tot 1 mei 2005 (17 maanden), in totaal 11.900 EUR.

De beklaagde heeft zich in haar conclusie hierover verdedigd en heeft aangevoerd dat er geen verbeurdverklaring kan worden uitgesproken voor beweerde huurgelden of andere gelden die nooit door haar werden ontvangen.

De beklaagde betwist in het bijzonder voor het café ooit huur te hebben ontvangen. die het café openhield, verklaarde het gebouw gratis te mogen gebruiken. Deze verklaring is mogelijk weinig geloofwaardig maar bij gebrek aan verder onderzoek speelt de twijfel in het voordeel van de beklaagde. daarentegen verklaarde

dat het gebouw voor de vrije radio huurde tegen 400 EUR per maand. Wat het met de parking gerealiseerde voordeel betreft, neemt de rechtbank aan dat de vergelijking met de hypothese van een legaal

gehuurde parking niet werkelijkheidsgetrouw is; het gerealiseerde voordeel bestaat in de verhoogde bereikbaarheid van het perceel en de daardoor te verwachten verhoging van het bezoekersaantal, wat evenwel een moeilijk te begroten vermogensvoordeel inhoudt.

Het staat vast dat de beklaagde de bouwwerken liet uitvoeren met het oog op de exploitatie ervan als café en lokaal voor vrije radio zodat de nadien ontvangen gelden in voldoende verband staan met de ten laste gelegde misdrijven. Het staat aldus vast dat de beklaagde door de bewezen verklaarde misdrijven, en derhalve op onrechtmatige wijze, een vermogensvoordeel heeft gerealiseerd.

De rechtbank heeft bij het bepalen van de geldboete rekening gehouden met het nagestreefde financiële voordeel zodat het niet aangewezen is in te gaan op de vordering tot verbeurdverklaring van de uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen.

32. De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimen werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met vijfenveertig opdecimen moet worden verhoogd.

Ten aanzien van

33. De tenlasteleggingen A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De zwaarste straf is deze voor de tenlastelegging A, namelijk, rekening houdende met art. 41 *bis* Strafwetboek, een geldboete van 500 EUR tot 20.000.000 EUR.

34. Voor de beklaagde werd de opschorting gevraagd.

De beklaagde heeft als aannemer de ten laste gelegde misdrijven gepleegd. Zij heeft haar medewerking verleend aan de verwezenlijking van het strafbare opzet van de opdrachtgever. De hierna bepaalde bestraffing dient de beklaagde te wijzen op de plicht tot naleving van stedenbouwkundige verplichtingen. Die plicht rust niet alleen op de opdrachtgever van het bouwwerk maar op al degenen die de werken uitvoeren of er toezicht op uitoefenen. Het feit dat de eigenaar opdracht gaf tot uitvoering van de werken, ontslaat de aannemer niet van zijn eigen verantwoordelijkheid. De toekenning van opschorting zou de beklaagde daarvan onvoldoende bewust maken. Er zijn bovendien geen aanwijzingen dat de bestraffing, zoals hierna bepaald, haar declassering zou veroorzaken.

De hierna bepaalde geldboete, deels met uitstel, moet de beklaagde doen inzien dat zij de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw moet respecteren en moet haar ertoe aanzetten zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden. Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het nagestreefde financiële voordeel maar ook met haar blanco strafrechtelijk verleden en de relatief beperkte omvang van de werken.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met één of meer straffen van niet meer dan honderdtwintigduizend euro. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een straf van meer dan vierentwintigduizend euro wordt in acht genomen bij de toepassing van de strafwet.

35. Het openbaar ministerie vordert eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 10.000 EUR, zijnde de geraamde netto-opbrengst voor het aanleggen van de parking.

Het staat vast dat de beklaagde door de bewezen verklaarde misdrijven, en derhalve op onrechtmatige wijze, een vermogensvoordeel heeft gerealiseerd.

Uit de ter zitting van 26 juni 2007 neergelegde factuur zou blijken dat de werken (990 + 90 + 91 + 146,25 + 731,25 + 123,75 =) tegen 2.172,25 EUR werden gefactureerd.

De rechtbank heeft bij het bepalen van de geldboete rekening gehouden met het nagestreefde financiële voordeel zodat het niet aangewezen is in te gaan op de vordering tot verbeurdverklaring van de uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen.

36. De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimen werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met vijfenveertig opdecimen moet worden verhoogd.

Ten aanzien van

37. De tenlasteleggingen A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De zwaarste straf is deze voor de tenlastelegging A, nl. een gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en een geldboete van 100 tot 10.000.000 EUR of één van die straffen alleen.

38. Voor de beklaagde werd de opschorting gevraagd.

De beklaagde heeft als aannemer de ten laste gelegde misdrijven gepleegd. Hij heeft zijn medewerking verleend aan de verwezenlijking van het strafbare opzet van de opdrachtgever. De hierna bepaalde bestraffing dient de beklaagde te wijzen op de plicht tot naleving van stedenbouwkundige verplichtingen. Die plicht rust niet alleen op de opdrachtgever van het bouwwerk maar op al degenen die de werken uitvoeren of er toezicht op uitoefenen. Het feit dat de eigenaar opdracht gaf tot uitvoering van de werken, ontslaat de aannemer niet van zijn eigen verantwoordelijkheid. De toekenning van opschorting zou de beklaagde daarvan onvoldoende bewust maken. Er zijn bovendien geen aanwijzingen dat de bestraffing, zoals hierna bepaald, zijn declassering zou veroorzaken.

De hierna bepaalde geldboete moet de beklaagde doen inzien dat hij de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw moet respecteren en moet hem ertoe aanzetten zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden. Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met zijn (op een verkeersovertreding na) blanco strafrechtelijk verleden en de relatief beperkte omvang van de werken.

39. De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimen werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met vijfenveertig opdecimen moet worden verhoogd.

Ten aanzien van

40. De tenlastelegging C is de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk een gevangenisstraf van 15 dagen tot 5 jaar en een geldboete van 2.000 tot 400.000 EUR of één van die straffen alleen.

41. De beklaagde heeft als aannemer de ten laste gelegde misdrijven gepleegd. Hij heeft zijn medewerking verleend aan de verwezenlijking van het strafbare opzet van de opdrachtgever. De hierna bepaalde bestraffing dient de beklaagde te wijzen op de plicht tot naleving van stedenbouwkundige verplichtingen. Die plicht rust niet alleen op de opdrachtgever van het bouwwerk maar op al degenen die de werken uitvoeren of er toezicht op uitoefenen. Het feit dat de eigenaar opdracht gaf tot uitvoering van de werken, ontslaat de aannemer niet van zijn eigen verantwoordelijkheid.

De toekenning van opschorting zou de beklaagde daarvan onvoldoende bewust maken. Er zijn bovendien geen aanwijzingen dat de bestraffing, zoals hierna bepaald, zijn declassering zou veroorzaken.

De hierna bepaalde geldboete, deels met uitstel, moet de beklaagde doen inzien dat hij de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw moet respecteren en moet hem ertoe aanzetten zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden. Bij het bepalen van de geldboete houdt de

rechtbank rekening met het nagestreefde financiële voordeel maar ook met zijn blanco strafrechtelijk verleden.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden wordt bij de toepassing van de strafwet in acht genomen.

42. Het openbaar ministerie vordert eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 300.000 EUR, zijnde de geraamde netto-opbrengst van de door deze beklagde uitgevoerde werken.

Het staat vast dat de beklagde door de bewezen verklaarde misdrijven, en derhalve op onrechtmatige wijze, een vermogensvoordeel heeft gerealiseerd.

Uit de ter zitting van 26 juni 2007 neergelegde facturen zou blijken dat de uitgevoerde werken tegen (3.813,57 + 30.493,09 =) 34.306,66 EUR werden gefactureerd.

De rechtbank heeft bij het bepalen van de geldboete rekening gehouden met het nagestreefde financiële voordeel zodat het niet aangewezen is in te gaan op de vordering tot verbeurdverklaring van de uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen.

43. De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd na 1 januari 2002 maar vóór 1 maart 2004 zodat de op te leggen geldboete met veertig opdecimen moet worden verhoogd.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

44. Rekening houdende met de inmiddels verleende regularisatievergunningen, is de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur nog hangende voor wat betreft het "gebouw B" (het vroegere bijgebouw dat dienst deed als toiletruimte), het "gebouw C" (waarin de vrije radio is gehuisvest) en de voor de parking aangebrachte verharding.

45. De eerste beklagde, daarin gevolgd door de andere beklagden, vordert dat de herstellvordering voor advies wordt voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

De herstellvordering werd ingesteld vóór de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid. Het onderzoek van de opportuniteit van de herstelmaatregel werd gevoerd door de bevoegde herstellvorderende overheid en het komt aan de rechtbank toe de wettigheid van de

gevorderde herstelmaatregel te toetsen. De rechtbank beschikt over alle gegevens om de herstellvordering op haar wettigheid te toetsen zodat er naar het oordeel van de rechtbank geen noodzaak is om het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in te winnen.

46. De eerste beklagde, daarin gevolgd door de andere beklagden, is voorts van oordeel dat de gevorderde herstelmaatregel kennelijk onredelijk is.

Het behoort tot de bevoegdheid van de rechter de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur op haar externe en interne wettigheid te toetsen, zonder echter de opportuniteit van de vordering te kunnen beoordelen. De rechter gaat daarbij na of de beslissing van het bestuur een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet hij zonder gevolg laten. Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter in het bijzonder na of de vordering niet kennelijk onredelijk is. De rechter moet daarbij afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (in die zin Cass. 4 februari 2003, AR *T.M.R.* 2003, 389).

De herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur steunt uitsluitend op redenen van ruimtelijke ordening. Zij steunt niet op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De herstellvordering zoals zij werd ingesteld, strekt tot de handhaving van de bestemmingsvoorschriften. Zij is daartoe nuttig en onmisbaar.

De gebouwen waarop de herstellvordering betrekking heeft, zijn immers gelegen in agrarisch gebied en werden, na volledige afbraak, heropgebouwd zonder enige (para-)agrarische functie. De eerste beklagde pleit voor het behoud van de gebouwen op grond van een zonevreemde functie, namelijk een lokale radio. Zonder de wederrechtelijk opgetrokken bouwwerken zouden de bestaande, verkrotte gebouwen die hun agrarische bestemming niet meer konden vervullen, uiteindelijk gesloopt geweest zijn. Na hun volledige heropbouw, en indien de totaal nieuwe gebouwen met hun zonevreemde functie behouden zouden blijven, wordt de verwezenlijking van de bestemming agrarisch gebied blijvend verhinderd.

De omstandigheid dat de gebouwen waarop de herstellvordering betrekking heeft, destijds, vóór hun heropbouw, deel uitmaakten van een hofstede met historisch karakter, op dezelfde plaats werden ingeplant en een landelijk karakter hebben, doet aan deze besluitvorming geen afbreuk. De nieuw opgetrokken gebouwen hebben immers geen historisch karakter

en hun karakter is slechts naar vorm maar niet naar inhoud landelijk. De stelling van de beklaagde zou uiteindelijk tot gevolg hebben dat, voor zover in een "landelijke stijl" wordt heropgebouwd, de beperkende voorwaarden van art. 145bis DORO waarbinnen van geldende bestemmingsvoorschriften kan worden afgeweken, in de feiten hun uitwerking zouden verliezen.

Ten overvloede merkt de rechtbank op dat de werken een zwaarwichtige en onherstelbare inbreuk uitmaken op essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming dat het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de vorige toestand, in elk geval zwaarder doorweegt dan de last die het uitvoeren van het herstel voor de beklaagden meebrengt. Bij het beoordelen van de zwaarte van die last kan niet alleen rekening worden gehouden met het criterium van de goede ruimtelijke ordening maar ook met andere gegevens zoals de handelwijze van de overtreder. De overtreder die, zonder vooraf een vergunning aan te vragen, werken uitvoert wetende dat die werken strijdig zijn met de bestemmingsvoorschriften en principieel niet voor vergunning in aanmerking komen, neemt bewust een risico, namelijk in voorkomend geval tot herstel in de vorige toestand te worden veroordeeld. De inwilliging van de herstellvordering is voor de overtreder te beschouwen als de verwezenlijking van een berekend risico en kan niet worden beschouwd als een op de overtreder wegende last die zou kunnen opwegen tegen het algemeen belang van een goede ruimtelijke ordening.

47. Ten slotte is niet aangetoond dat n de onmiddellijke toekomst zou worden verbreed zodat er geen reden is waarom de beklaagden van herstel zouden moeten worden bevrijd. Zij zijn overigens in elk geval met toepassing van art. 59, § 1, Afvalstoffendecreet verplicht tot verwijdering van de onrechtmatig achtergelaten afvalstoffen.

48. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert een dwangsom van 500 EUR per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Er valt te vrezen dat de beklaagden niet vrijwillig tot uitvoering van het herstel in de oorspronkelijke toestand zullen overgaan.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur kan een rechtmatig belang laten gelden om door middel van de dwangsom de nakoming van de veroordeling tot herstel zoveel mogelijk door de beklaagden zelf te verzekeren.

De rechtbank legt dan ook dwangsommen op zoals hierna bepaald.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Verbetert de dagvaarding als volgt:

1. de in de tenlasteleggingen B en C vermelde kadastrale omschrijving "ten kadaster gekend onder _____ moet luiden als volgt: "ten kadaster gekend onder _____
2. in tenlastelegging A moet "L 72 cm" worden gelezen als "L 72 m".

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van

Ontslaat _____ van rechtsvervolging voor de betichtingen A en B.

Laat de kosten in hoofde van _____ gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten laste van de Staat.

*****

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op ELFDUIZEND EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

*****

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C SAMEN, tot een **GELDBOETE van VIERDUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op TWEENTWINTIGDUIZEND EURO.

*****

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO .

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van _____ **wat betreft TWEEHONDERD EURO, gebracht op DUIZEND HONDERD EURO van de uitgesproken geldboete van VIJFHONDERD EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een effectieve geldboete van meer dan duizend euro tot gevolg heeft.

*****

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op DUIZEND HONDERD EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 15 DAGEN.

*****

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten onder tenlastelegging C SAMEN, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met veertig opdecimes, aldus gebracht op TIENDUIZEND EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft **ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO, gebracht op drieduizend zevenhonderdvijftig euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 MAAND, van de uitgesproken GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

*****

Zeet dat de beklaaarden

verplicht zijn ELK een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaaarden

tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **101,86 EUR.**

Laat de dagvaardingskosten van de dagvaarding van de eerste beklagde de dato 07 juni 2005 ten laste van de Staat.

Legt de veroordeelden

eveneens ELK een vergoeding op van 28,84 EURO in uitvoering van art. 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en van art. 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

1.

BEVEELT, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, elk van de beklaagden

over te gaan tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van de plaats gelegen te langs op het kadaster gekend onder wat impliceert:

- de verwijdering van de aangelegde verharding langsheen de openbare weg door het uitgraven van alle gestort steenpuin;
- het hervullen met zuivere aarde en herzaaien;

en dit binnen een termijn van **TWEE MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

ZEGT VOOR RECHT dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur door elk van de beklagden

een dwangsom zal worden verbeurd van 100 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze, indien de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 153 DORO.

BEVEELT, voor zoveel als nodig, ook bij toepassing van artikel 59 van het Afvalstoffendecreet, de beklaagden
tot het
verwijderen van het gestorte steenpuin binnen een termijn van TWEE
MAANDEN na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

2.

BEVEELT, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, elk van de beklaagden en
over te gaan tot het herstel van de plaats in de
oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te
gekend op het kadaster onder
wat impliceert:

- de afbraak van het bijgebouw met de toiletten (in het aanvankelijk proces-verbaal vermeld als "gebouw B");
- de afbraak van het bijgebouw dienstig als vrije radio (in het aanvankelijk proces-verbaal vermeld als "gebouw C");
- het verwijderen van alle afbraakmaterialen, funderingen en vloerplaat naar een daartoe bestemde stortplaats;
- het herstel van het maaiveld in zijn oorspronkelijke toestand;

en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

ZEGT VOOR RECHT dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur door elk van de beklaagden
een dwangsom
zal worden verbeurd van 400 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van
indien de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 153 DORO.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **25 september 2007.**

Aanwezig :

-                           alleenrechtsprekend rechter;
                                  toegevoegd substituut-Procureur des Konings;
griffier